

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ तृतीयः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ तृतीयः सर्गः ॥

अथ जगन्ति बभ्रुवुरनाविला-
न्यतिमिरा हरितः प्रचकाशिरे।
अभजदेव निशा दिवसश्रियं
जननभाजिनि देवदिवाकरे ॥ ३.१ ॥

ननृतुरप्सरसो दिवि नन्दिताः
किमपि गीतमगीयत किन्नरैः।
श्रुतिसुखैस्समतोषयत स्वनैः
अमरदुन्दुभिरानकदुन्दुभिम् ॥ ३.२ ॥

दशसु तत्र दिशास्वशरीरिणी
जयजयेति बभ्रुव सरस्वती।
अजितमेकमगोचरयत् स्वयं
स्वरसवृत्तिरसावसुरान्तकम् ॥ ३.३ ॥

अनतिवेलसमीरणचोदितैः
शिशिरशीकरशीभरिताम्बरैः।
जलधरैरभितो दिवि दध्वने
सुरगजैरिव सूचितमङ्गलैः ॥ ३.४ ॥

ववुरथो मरुतस्त्रिदशाङ्गना-
वदनसौरभसारभृतः शुभाः।
मुदितनिर्जरमुक्तसुरद्रुम-
प्रसववृष्टिमधुद्रवमेदुराः ॥ ३.५ ॥

मधुरिपोरवतारमहोत्सवे
 मुमुदिरे मधुरापुरदेवताः ।
 यदभिगन्तरि भक्तजने वरं
 ददुरशेषमतन्द्रितचेतसः ॥ ३.६ ॥

अवदधानधियो मुनयस्तदा
 यदनधीतमधीतवदञ्जसा ।
 निगमजातमशेषमवेक्ष्य तत्
 निरविशन्निव मुक्तिमयीं दशाम् ॥ ३.७ ॥

प्रसदनं शरदागमसम्भवं
 नभसि मासि नदीभिरूपाददे ।
 महितयोगविदां मतिभिः समं
 श्रुतिभिरप्यनुपप्लवनीतिभिः ॥ ३.८ ॥

निखिलचेतनमानस निस्सृताः
 कलुषताः समुदेत्य किल क्षणात् ।
 विविशुरम्भ इव स्वयमापगाः
 जलनिधेरिव भोजपतेर्मनः ॥ ३.९ ॥

असुरवीरगृहाणि पृथग्विधैः
 अशुभशंसिभिरानशिरे मुहुः ।
 अमरराजपुरेषु जजृम्भिरे
 शुभनिमित्तशतानि पुनः पुनः ॥ ३.१० ॥

चरमतश्च ऋणादिव देवकी-
 पतिरमुच्यत शृङ्खलतः स्थिरात् ।
 निखिलबन्धनिवर्तकसन्निधौ
 विगलनं निगलस्य किमद्भुतम् ॥ ३.११ ॥

उदितमात्मनि देवकसम्भवा
 दनुजभेदनमङ्कगतं दधौ ।

कमभि काञ्चनभूभृदधित्यका
हरिहयोपलशृङ्गमिवाद्भुतम् ॥ ३.१२ ॥

विधृतशङ्करथाङ्गदाम्बुजः
शबलितः शुभया वनमालया।
पितुरसूत मुदं पृथुकस्तदा
जलधिडिम्बनिभो जननीधृतः ॥ ३.१३ ॥

पितरमञ्जभुवामनपायिनं
प्रियतमाङ्कगतं परिपश्यता।
स विभुरानकदुन्दुभिना महान्
अवितथैः स्वगुणैरभितुष्टुवे ॥ ३.१४ ॥

प्रणिपतामि भवन्तमनन्यधीः
अखिलकारणमाश्रिततारणम्।
अनुगमादनिदम्प्रथमा गिरः
किमपि यत्पदमेकमधीयते ॥ ३.१५ ॥

विषमकर्मविपाकपरम्परा-
विवशवृत्तिषु देहिषु दुस्तरम्।
करुणया तव देव कटाक्षिताः
कतिचिदेव तरन्ति भवार्णवम् ॥ ३.१६ ॥

त्वदनुभावमहोदधिशीकरैः
अवशपातिभिराहितशक्तयः।
अवधिभेदवतीमुपभुञ्जते
स्वपदसम्पदमञ्जभवादयः ॥ ३.१७ ॥

श्रुतिकिरीटशुभाश्रयविग्रहः
परमसत्त्वनिधिः प्रतिपद्यसे।
जगदनुग्रहमारुतचोदितो
विविधरूपतरङ्गविकल्पनाम् ॥ ३.१८ ॥

त्वयि न देव यदायतते न तत्
 जगति जङ्गममन्यदथापि वा।
 इति महिम्नि तव प्रमिते परं
 विभजने विविधैः स्थितमागमैः ॥ ३.१९ ॥

अखिललोकपितुस्तव पुत्रतां
 अहमयाचमनन्यमनोरथः।
 वरद वाञ्छितदानधृतव्रते
 त्वयि तदेवमयत्नमपच्यत ॥ ३.२० ॥

अवनिभारनिराकरणार्थिनां
 क्रतुभुजामभिलाषमवन्ध्ययन्।
 जितरिपूणि बहूनि दयानिधे
 विहरणानि विधातुमिहार्हसि ॥ ३.२१ ॥

दनुजमोहनदोहलिना त्वया
 सहजलाञ्छनसंवरणं क्षमम्।
 तदधुना शमयन् मम साध्वसं
 यवनिकामधिगच्छ यथेप्सितम् ॥ ३.२२ ॥

इति समीतमवेक्ष्य दयानिधिः
 स्मितमुखो वसुदेवमभाषत।
 त्वमसि मे जनकः किमिहान्यथा
 किमपि तात मुधा कथितं त्वया ॥ ३.२३ ॥

इयममर्त्यपितुस्तव गेहिनी
 दिविषदां जननी मम चानघा।
 अभिमतं युवयोरनवग्रहं
 समयभावि मयैव समर्थ्यते ॥ ३.२४ ॥

यदि विभेषि भजामि मनुष्यतां
 अथ च मां नय नन्दगृहं क्षणात्।

दुहितरं च समानय तस्य तां
गतभयो भव दूरगते मयि ॥ ३.२५ ॥

अथ निशम्य नियोगमभङ्गुरं
मधुजितो मधुराक्षरमन्थरम्।
हितमिदं प्रतिपद्य तमाददे
गुरुतरं कृपया लघुतां गतम् ॥ ३.२६ ॥

तुहिनभानुदिवाकरलोचनं
निगमनिःश्वसितं स्वसुतस्य तत्।
अनुबभूव मुहुर्मुहुरादरात्
अनघमाननमानकदुन्दुभिः ॥ ३.२७ ॥

श्रुतिसुगन्धितदाननचन्द्रिका-
मुषितमोहतमा मुनिसन्निभः।
अधिजगाम स तन्मयतां क्षणात्
अनिमिषत्वमुत प्रतिसन्दधे ॥ ३.२८ ॥

जिगमिषुः स दिशो दश यादवः
सकृदवैक्षत साध्वसविह्वलः।
अनघवैभवमर्भकमुद्धहन्
अमितगुप्तिनिरुद्धगतौ गृहे ॥ ३.२९ ॥

विजघटे सहसैव कवाटिका
व्रजमथ व्रजतो यदुभूभृतः।
उपलकल्पमशेरत रक्षकाः
सरणिमादिदिशुर्गृहदेवताः ॥ ३.३० ॥

क्षरदसूनिव यामिकरक्षकान्
मुषितमञ्जुगिरः शुकशारिकाः।
यदुकुलेन्दुरपश्यदमीलितान्
परिजनानपि चित्रगतानिव ॥ ३.३१ ॥

उपयतो विशिखां सदनान्तरात्
 कुवलयामकुमारतनुत्विषा।
 शतमखोपलमेचकया द्रुतं
 शमितसन्तमसा हरितो बभुः ॥ ३.३२ ॥

श्रुतिमयो विहगः परितः प्रभुं
 व्यचरदाशु विधूतनिशाचरः।
 अनुजगाम च भूधरपन्नगः
 स्फुटफणामणिदीपगणोद्वहः ॥ ३.३३ ॥

दिनकरोपमदीधितिभिस्तदा
 दनुजदेहविदारणदारुणैः।
 परिगतः किल पञ्चभिरायुधैः
 यदुपतिः प्रजहावसहायताम् ॥ ३.३४ ॥

प्रगुणमिन्दुनिवेदितपद्धतिः
 यदुकुलेन्दुरथो यमुनानदीम्।
 परमपूरुषमक्षतपौरुषः
 पतगराज इवाशु वहन् ययौ ॥ ३.३५ ॥

तनुतरङ्गपृषत्कणशीतलः
 सुरभिकैरवसौहृदवासितः।
 अभिसमेतमसेवत मारुतो
 यमुनया प्रहितो यदुपुङ्गवम् ॥ ३.३६ ॥

पवनकम्पितपल्लवपाणिका
 प्रहितपुष्पभरा पदवीमुखे।
 उपजुहाव किल भ्रमरस्वनैः
 यदुपतिं यमुनोपवनस्थली ॥ ३.३७ ॥

निमिषितासितनीरजलोचना
 मुकुलिताञ्जमुखी सवितुः सुता।

ललितदीनरथाङ्गयुगस्वना
कुहकदैन्यमशोचदिव प्रभोः ॥ ३.३८ ॥

विकचकैरवतारकिताकृतिं
तनुमतीमिव शारदयामिनीम्।
त्वरितमम्बुनिधेरभिसारिकां
तरितुमैहत सत्यसमीहितः ॥ ३.३९ ॥

भवति किं नु भविष्यति वा किमि-
त्यनवधारितशौरिविहारया।
चकितयेव विरोचनकन्यया
विधुतवीचिकरं किल विव्यथे ॥ ३.४० ॥

घनतमःपरिपाकमलीमसैः
गुरुभिरूर्मिगणैरनुपप्लुतः।
अतिततार दिनाधिपतेः सुतां
अनघयोगमना इव संसृतिम् ॥ ३.४१ ॥

यदुपतेर्यमुना त्वरितं यतः
प्रतियतश्च समर्पितपद्धतिः।
स्वयममर्त्यमदावलमज्जनी
चरणलङ्घ्यजला समजायत ॥ ३.४२ ॥

अजनि पश्चिमतो भृशमुन्नता
रविसुता पुरतः स्थलशेषिता।
अधिरुरोह पदं किमसौ हरेः
प्रतिययौ यदि वा पितरं गिरिम् ॥ ३.४३ ॥

अकृतसेतुमनाकलितप्लवां
जननसिन्धुदृढप्लवमुद्धहन्।
रविसुतामतिलङ्घ्य रमापतिं
सपदि घोषसमीपमुपानयत् ॥ ३.४४ ॥

अथ कयाचन कारणनिद्रया
 विवशसुप्तजनं ब्रजमाविशत्।
 धनदपत्तनसम्पदि यत्र सा
 स्वसुतमग्र्यमसूयत रोहिणी ॥ ३.४५ ॥

उपगते वसुदेवसुतेऽन्तिकं
 नरकवैरिणि नन्दकुटुम्बिनी।
 अरणिसम्भवपावकसङ्गमात्
 अभजताध्वरवेदिरिव श्रियम् ॥ ३.४६ ॥

न्यधित नन्दवधूसविधे सुतं
 द्रुतमुपादित गोपकुमारिकाम्।
 अथ निनाय च देवकनन्दनी-
 शयनमानकदुन्दुभिराशु ताम् ॥ ३.४७ ॥

अनवबुद्धजनार्दनकन्यका
 विनिमयस्त्वथ भोजगणेश्वरः।
 दृषदि तामभिहन्तुमपातयत्
 प्रतिजघान च सा चरणेन तम् ॥ ३.४८ ॥

नृपतिराशु पदा निहतस्तया
 निपतितोदितकन्तुकवद्भवन्।
 दवसमाहतशैलनिभः क्रुधा
 दरनिमीलितदृष्टिरदूयत ॥ ३.४९ ॥

उदपतत् दिवमुग्रघनस्वना
 युवतिरूपयुगात्ययशर्वरी।
 असुरघातिभिरष्टभिरायुधैः
 अलघुभिश्चपलाभिरिवाश्रिता ॥ ३.५० ॥

अथ च भोजनियन्तुरयन्त्रिता
 दनुजहन्तुरुदन्तमुदैरिर्त्।

पट्टु गभीरमुदारमनाकुलं
हितमविस्तरमर्थ्यमविप्लवम् ॥ ३.५१ ॥

अहमशेषसुरासुरमोहनी
यवनिका मधुकैटभमर्दिनः।
प्रबलशुम्भनिशुम्भनिषूदने
प्रणिहिता हतया तव किं मया ॥ ३.५२ ॥

वसति नन्दगृहे विबुधद्विषां
दमयिता वसुदेवसमुद्भवः।
अयमसौ तव नाशयितेति सा
दरमुदीर्य जगाम यथेप्सितम् ॥ ३.५३ ॥

मधुहिरण्यनिभो मधुरापतिः
दिनहुताशनदीनदशां गतः।
श्वसितजल्पितवेपितहुङ्कृतैः
अरतिमायतभीतिरसूचयत् ॥ ३.५४ ॥

जडमतिः स जनार्दनमायया
विहसितस्त्रपया जनितव्यथः।
अपकृतं वसुदेवममोचयत्
दयितया सह दीनविलापया ॥ ३.५५ ॥

किमपि चिन्तितमागतमन्यथा
किमिदमित्यवशादुपजातया।
विषविदूषितयेव मनीषया
मुहुरदूयत मोहविचेष्टितः ॥ ३.५६ ॥

अविषये विपदामसुरान्तके
पुनरियेष निकारपरम्पराम्।
नियतिरेकमुखी दुरतिक्रमा
कृतधिया किमुताऽऽविलचेतसा ॥ ३.५७ ॥

परिबभूव चुकोप विसिष्मये
 परिजहास हरिं प्रजगर्ज च।
 परिणतेन भवान्तरवासना-
 ऽऽग्रहगुणेन भजन् भवितव्यताम् ॥ ३.५८ ॥

क्वचन धामनि कंसनिवेदिते
 सभयमानकदुन्दुभिरावसत्।
 स्मृतिगतेन सुतेन सजीविता
 दिनशतानि निनाय च देवकी ॥ ३.५९ ॥

विगतकन्यकया च यशोदया
 नियतिसम्भृतनिर्भरनिद्रया।
 चिरसमागतजागरयाऽन्तिके
 हरिरपत्यमदृश्यत धन्यया ॥ ३.६० ॥

यदवबुद्धनिराकुलनीतिभिः
 मुनिगणैरधुनापि विमृग्यते।
 तदिदमागममौलिविभूषणं
 विधिवशादभवत् ब्रजभूषणम् ॥ ३.६१ ॥

अनघवत्समनाकुलधेनुकं
 प्रचुरदुग्धमचोरभयोद्भवम्।
 ब्रजमनामयविश्वजनं विभुः
 कृतयुगास्पदकल्पमकल्पयत् ॥ ३.६२ ॥

अजनि गोपगृहेषु मनोरमैः
 अमितकान्तिभिरप्सरसां गणैः।
 यदनुभूतिरसेन समेष्यतः
 शरणयादवशैशवयौवने ॥ ३.६३ ॥

सुरमहीसुरतोषणमादरात्
 नवमुपादित नन्द उदारधीः।

तरलगोपगणागमसङ्कुलं

तनयजन्ममहोत्सवमद्भुतम् ॥ ३.६४ ॥

अधिचकार वदान्यमणेः श्रियं

व्यधित कल्पतरोरनुकल्पताम्।

अजनयच्च सुतप्रसवोत्सवे

महति मेघविकल्थनमोघताम् ॥ ३.६५ ॥

निधिमनन्तमिव स्वयमुत्थितं

निरवधिं निजभागमिवोदितम्।

व्रजभुवः प्रतिलभ्य रमापतिं

जहसुरैन्द्रमसारतरं पदम् ॥ ३.६६ ॥

पुत्रं प्रसूय तपसा पुरुषं पुराणं

कालं चिरं विधिशवात् कृतविप्रकर्षौ।

शङ्काकलङ्कितधियावपि दम्पती तौ

तद्वैभवस्मरणशान्तरुजावभूताम् ॥ ३.६७ ॥

नन्दसद्गानि नवेन्दुसन्निभौ

वासमेत्य वसुदेवनन्दनौ।

वृद्धिमापतुरनेहसा स्वयं

स्वाद्भोगजननीं सुपर्वणाम् ॥ ३.६८ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य

कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये

तृतीयः सर्गः ॥